<u>ร่างฯ ที่ฝ่ายเลขานุการฯปรับปรุงตามที่ คกก.๑๑ มอบหมายเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โดยหารือผู้แทนฯ (ร่างฯนี้ ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จจึงไม่ควรนำไปเผยแพร่ต่อหรืออ้างอิง)</u>

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ. ...

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล แม้ว่าจะได้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป และโดยที่มาตรา ๓๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป เพื่อให้มีมาตรการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของบุคคลนั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะที่ทำให้รู้ตัวบุคคลนั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

"ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวม ควบคุมการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล" ให้หมายความรวมถึง

(๑) ทายาทหรือคู่สมรสของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย

(๒) ผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"บุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น

ในกรณีที่มีกฎหมายใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเรื่องใดไว้โดยเฉพาะตามวรรคหนึ่งและกฎหมายนั้นมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับ โดยคณะกรรมการจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำไปใช้บังคับด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคสอง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๒) บุคคลหรือนิติบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นเท่านั้น โดยมิให้ผู้อื่นใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อผู้อื่น

(๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อการสื่อสารมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมเท่านั้น

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใดหรือกิจการใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการ

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหนึ่งคน ผู้แทนหอการค้าไทยหนึ่งคน และผู้แทนสมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านละสองคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการและให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ยังอยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ หรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ในการได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๖) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภาเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาด้วย

(๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล และคณะอนุกรรมการ และปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) ให้คำปรึกษาแก่องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดหลักสูตรและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือลูกจ้างหรือผู้รับจ้าง

(๔) จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่จะต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

(๕) ติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล และคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม ทั้งนี้ กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล หรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี ทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล หรือคณะอนุกรรมการอาจขอให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณาเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

หมวด ๒
การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะเพิกถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้หากไม่มีกฎหมายหรือสัญญาใดจำกัดสิทธิในการเพิกถอนหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิปฏิเสธคำขอเพิกถอนความยินยอมนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปรากฏชื่อหรือสิ่งบอกลักษณะที่ทำให้รู้ตัวเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ทั้งนี้ ในกรณีที่การเพิกถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการเพิกถอนความยินยอมนั้น

มาตรา ๑๖ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องดูแลให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยมีความถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และต้องดูแลรักษาความปลอดภัยมิให้ข้อมูลส่วนบุคคลสูญหาย ถูกแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๑๗ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือขณะที่เก็บรวบรวม

การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่

(๑) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว

(๒) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

การแจ้งวัตถุประสงค์นั้นต้องแจ้งให้ทราบถึงวิธีการเก็บรวบรวม วิธีการใช้ หรือวิธีการเปิดเผยด้วยโดยชัดแจ้ง

มาตรา ๑๘ การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในกรณีดังต่อไปนี้ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๑) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย

(๒) เป็นไปเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและการขอความยินยอมไม่สามารถดำเนินการได้ในเวลานั้น

(๓) เป็นไปเพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับชีวิต สุขภาพ หรือความปลอดภัยของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือการพิจารณาคดีของศาล

(๕) เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือสถิติและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ ทั้งนี้ ต้องแจ้งให้สำนักงานทราบก่อนที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดประมวลจริยธรรมเพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับการคุ้มครอง การเก็บรักษา วิธีจัดการลบหรือทำลายเมื่อหมดความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกต้องไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ผิดกฎหมายหรือวัตถุประสงค์หรือผิดไปจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การจัดให้มีมาตรฐานข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกิจการของตนเอง หรือประมวลจริยธรรมในเรื่องอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ประมวลจริยธรรมตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงข้อกำหนดใด ๆ ตามวรรคหนึ่งสำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่กระทำด้วยคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมืออื่นใดด้วย

มาตรา ๒๐ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ดำเนินการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจัดทำรายการแสดงการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไว้ ณ สถานที่ทำการเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอตรวจสอบได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับกับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลภายในกิจการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์และวิธีการที่ได้แจ้งไว้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยมิได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อผู้อื่น

มาตรา ๒๐/๑ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้นำข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว มาประมวลผลหรือดำเนินการอื่นไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ก็ตาม อันเป็นการสร้างสรรค์ข้อมูล

ส่วนบุคคลนั้นให้มีคุณค่าหรือมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการสร้างสรรค์แล้วนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิปฏิเสธคำขอเพิกถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการสร้างสรรค์แล้วนั้น เว้นแต่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยชัดแจ้ง

(๒) ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๔) มาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๒ (๕)

ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการสร้างสรรค์ให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลก่อนนำมาประมวลผลหรือดำเนินการอื่นไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ให้เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการสร้างสรรค์ด้วย ทั้งนี้ เฉพาะเท่าที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ทำให้มีคุณค่าหรือมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ ๒
การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ว่าจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นสิ่งซึ่งได้จากการดู การสังเกตการณ์ การแสดง การกีฬา หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เมื่อบุคคลที่ถูกเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นได้ปรากฏตัวหรือเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นด้วยความสมัครใจและกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

(๓) เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการตัดสินความเหมาะสมของบุคคลในการที่จะได้รับรางวัลเกียรติยศ หรือผลประโยชน์อื่นในลักษณะคล้ายคลึงกัน

(๔) เป็นการปฏิบัติตามสัญญาที่ทำกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือตามมาตรการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาที่จะทำขึ้น

(๕) ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๘

(๖) มีความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อได้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในภายหลังให้ทราบถึงรายละเอียดตามมาตรา ๒๓ ด้วย

มาตรา ๒๒ ห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลอันมีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรมหรือการกระทำผิดหรือได้รับโทษใด ๆ ประวัติสุขภาพ แหล่งกำเนิดของเชื้อชาติหรือเผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในทางศาสนา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ข้อมูลที่อาจเป็นผลร้าย ทำให้เสียชื่อเสียง หรืออาจก่อให้เกิดความรู้สึกเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือความไม่เท่าเทียมกันแก่บุคคลใด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ข้อมูลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลอันมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์หรือการรักษาพยาบาลบุคคลใดและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ

(๓) ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๘

(๔) มีความจำเป็นอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในการเก็บรวบรวมให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่จะดำเนินการถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ สถานที่ทำการ และสถานภาพของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลว่าเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประเภทซึ่งประกอบกิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์หรือไม่

(๒) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗

(๓) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวมว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๒ หรือไม่

(๔) กำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล

(๕) สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔๒

(๖) รายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓
การใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของตนไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้ตามมาตรา ๒๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่เก็บรวบรวม

(๓) มีความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ ห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เก็บรวบรวมตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคล

(๒) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) หรือ (๓)

(๓) มีความจำเป็นอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของตนไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เปิดเผยต่อทนายความของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ว่าความแทนในคดีใดคดีหนึ่งหรือได้รับมอบอำนาจทั่วไปให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บหนี้ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องชำระให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เปิดเผยแก่หน่วยงานที่มีหน้าที่รักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นประวัติศาสตร์

(๕) เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐร้องขอในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศหรือกิจการระหว่างประเทศ

(๖) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้ตามมาตรา ๒๑ (๒) หรือ (๕)

(๗) มีความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องเปิดเผยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นโดยตรงเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การนั้น

มาตรา ๒๗ ห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เก็บรวบรวมตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) หรือ (๓)

(๓) มีความจำเป็นอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(มาตรา ๒๘ ตัดออก)

มาตรา ๒๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปนอกราชอาณาจักรไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เพื่อการดำเนินคดีนอกราชอาณาจักร

(๓) เป็นการปฏิบัติตามสัญญาที่ทำกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือตามมาตรการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาที่จะทำขึ้น

(๔) เป็นผลหรือการปฏิบัติตามสัญญาที่ทำกับผู้อื่นเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๕) ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๘ (๑) (๒) หรือ (๓)

(๖) มีความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การขอความยินยอมตาม (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปยังประเทศที่มิได้มีบทบัญญัติในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือมีแต่บทบัญญัติของกฎหมายในประเทศนั้นมีมาตรการในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในสาระสำคัญต่ำกว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๘ (๑) (๒) หรือ (๓)

(๓) มีความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การขอความยินยอมตาม (๑) และการกำหนดว่าบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศตามวรรคหนึ่งมีมาตรการในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในสาระสำคัญเรื่องใดต่ำกว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอันมีลักษณะต้องห้าม มาตรการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ การเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล และหลักเกณฑ์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๔
การเก็บรักษาและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ได้เท่าระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา ๒๓ (๔) หรือเท่าที่จำเป็นตามวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหรือหมดความจำเป็นในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเพิกถอนความยินยอม ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจัดการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลนั้นหรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่ปรากฏชื่อหรือสิ่งบอกลักษณะที่ทำให้รู้ตัวเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาหรือหมดความจำเป็นหรือได้รับแจ้งการเพิกถอนความยินยอม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสถิติหรือการศึกษาวิจัย ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะไม่จัดการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเพื่อขอความยินยอมเป็นหนังสือ

มาตรา ๓๒ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้หรือปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ในกรณีที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นในระดับที่สูงขึ้นเพื่อป้องกันการสูญหายหรือทำลาย หรือถูกเรียกดู สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา หรือเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) การปิดตู้ ห้อง อุปกรณ์ หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว โดยผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้รับอนุญาตจะไม่สามารถเปิดตู้ ห้อง อุปกรณ์หรือสถานที่ที่เก็บรักษานั้นได้

(๒) การกำหนดให้เป็นข้อมูลลับซึ่งจำกัดบุคคลที่สามารถเรียกดูหรือใช้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือ

(๓) การกำหนดรหัสผ่านหรือรหัสลับจึงจะเรียกดูหรือใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

คณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพให้แก่ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเพิ่มขึ้นด้วยก็ได้

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบันตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอเป็นหนังสือ

ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการแก้ไขก็ได้

ในการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามที่เจ้าของส่วนบุคคลร้องขอตามวรรคหนึ่ง หากต้องใช้วิธีการลบหรือทำลายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวใหม่ เพื่อความสะดวกหรือโดยเหตุอื่นที่จำเป็นก็ให้ใช้วิธีนั้นได้แต่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๕
ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบกิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์

มาตรา ๓๓/๑ ในส่วนนี้

"ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ นอกจากต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั่วไปที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบกิจการโดยมีวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ด้วย

กิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงกิจการทุกประเภทที่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้อันมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔/๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าข้อปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่ประกาศกำหนดไว้ในมาตรา ๑๙

ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบด้วยเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจให้ความยินยอม

มาตรา ๓๕ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการตั้งหน่วยรับเรื่องร้องเรียนการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือรับเรื่องร้องขอเพื่อแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง ครบถ้วน หรือเป็นปัจจุบัน หรือการฝึกอบรมลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของตน เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) รายงานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมี ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบกิจการที่ต้องมีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการนั้น

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบกิจการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้นหรืออาจประกอบกิจการอื่นด้วยแต่กิจการนั้นไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตาม (๑) ต้องแต่งตั้งลูกจ้างของตนเป็นผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวม ควบคุมการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแทนตนตามพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตาม (๒)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องควบคุมดูแลและรับผิดชอบลูกจ้างของตนทั้งหมดไม่ว่าจะกระทำในทางการที่จ้างหรือไม่ก็ตาม เพื่อไม่ให้กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องรับผิดในการกระทำของลูกจ้างของตนไม่ว่าจะกระทำในทางการที่จ้างหรือไม่ก็ตาม

ผู้ควบคุมข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องจัดทำบัตรประจำตัวลูกจ้างของตนเพื่อใช้แสดงต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลว่าจ้างผู้ใดให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแทนตน ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องกำหนดมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในสัญญาว่าจ้างไม่น้อยกว่าหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบทะเบียนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแสดงใบทะเบียนไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบทะเบียน

มาตรา ๔๐ ถ้าใบทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งต่อสำนักงานและยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเลิกกิจการตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือเลิกกิจการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๒) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกกิจการ

การจัดการข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่เลิกกิจการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงความสำคัญหรือคุณค่าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ควรบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์หรือคืนแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

การเลิกกิจการตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงการควบกิจการด้วย ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ควบกิจการไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคสอง เว้นแต่วัตถุประสงค์ของกิจการใหม่ที่ควบเข้ากันนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ในกรณีเช่นว่านี้ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ควบกิจการนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๗

หมวด ๓
สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๔๒ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) ขอตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ขอสำเนาหรือสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้

(๒) ขอให้แจ้งถึงการมีอยู่ การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน

(๓) ขอให้ดำเนินการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนให้ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน

(๔) ขอให้ระงับการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนในกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๕) ขอให้ดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรวบรวมหรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

(๖) ขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ในกรณีเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม

มาตรา ๔๓ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอตามมาตรา ๔๒ และจะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการตามคำขอนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายมากจนเกินสมควร

(๒) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่สามารถปฏิเสธคำขอได้ตามกฎหมาย

(๓) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจัดทำรายการแสดงการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ด้วย และให้นำความในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ รายการแสดงการปฏิเสธคำขอให้หมายความรวมถึงกรณีที่อยู่ระหว่างการโต้แย้งถึงความถูกต้อง ครบถ้วน หรือเป็นปัจจุบันของข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้เป็นไปตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ การขยายระยะเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามคำขอ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีคำขอตามมาตรา ๔๒ เป็นคนพิการ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้สามารถใช้สิทธิตามคำขอได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความพิการนั้น

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจดู สำหรับสำเนาหรือสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องของข้อมูลส่วนบุคคลได้ แต่ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ผู้ใดเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความเสียหาย ผู้นั้นต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เว้นแต่

(๑) ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย

(๒) เป็นการกระทำตามกฎหมายหรือตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) เป็นการกระทำตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

(๔) ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเอง

ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ใช้จ่ายไปตามความจำเป็นแก่การป้องกันหรือระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย

มาตรา ๔๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ในกรณีที่การกระทำตามมาตรา ๔๔ เกิดจากการกระทำของลูกจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องรับผิดในการกระทำซึ่งลูกจ้างได้กระทำไปในทางการที่จ้างนั้น

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้างซึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ว่าจ้างให้กระทำการนั้นแทนตนด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔
การร้องเรียน การตรวจสอบ และการควบคุม

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบการกระทำใด ๆ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) รายงานผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนหลายคณะก็ได้ตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือลูกจ้าง หรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน

การยื่นคำร้องเรียน การส่งคำร้องเรียนให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล วิธีพิจารณาคำร้องเรียน ระยะเวลาและการขยายระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียน การตรวจสอบ การไกล่เกลี่ย และการไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาหรือการยุติเรื่องร้องเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๔๗ ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ วรรคสอง หรือเป็นเรื่องร้องเรียนที่ระเบียบนั้นได้กำหนดไม่ให้รับไว้พิจารณา ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาให้ผู้ร้องเรียนทราบและรายงานต่อคณะกรรมการ

ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๔๗ หรือตรวจสอบการกระทำใด ๆ ตามมาตรา ๔๖ (๒) แล้วเชื่อได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นไม่เป็นความจริง ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลมีคำสั่งยุติเรื่อง

ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาหรือตรวจสอบตามวรรคสองแล้วเชื่อได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นเป็นความจริง หรือเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ดำเนินการไกล่เกลี่ยได้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลมีคำสั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจทำการไกล่เกลี่ยได้ ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

(ก) สั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหรือดำเนินการแก้ไขการกระทำของตนให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

(ข) สั่งห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือให้กระทำการใดเพื่อระงับความเสียหายนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ยอมดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคสาม (๒) (ก) หรือ (ข) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณีที่ต้องมีการยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อบังคับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้มีอำนาจสั่งยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อการนั้น

การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่งหรือคำสั่งตามวรรคสอง หรือวรรคสาม (๑) หรือ (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

คำสั่งของคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลให้ประธานกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ลงนามแทน

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่มีหนังสือไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง หรือยุติเรื่องตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม (๒) ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือโดยยื่นต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือหรือคำสั่งดังกล่าว

การเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและวิธีพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีคำสั่งพักหน้าที่ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของตนภายในระยะเวลาที่กำหนดและแต่งตั้งลูกจ้างอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวในระหว่างถูกสั่งพักหน้าที่ ทั้งนี้ เมื่อได้แต่งตั้งลูกจ้างอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนแล้วให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประกอบกิจการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักการเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ครั้งละไม่เกินสามเดือน

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๒) ซึ่งถูกสั่งพักการเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคสองจะประกอบกิจการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในระหว่างถูกสั่งพักไม่ได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

การสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง การสั่งพักหน้าที่ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่า

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเคยถูกสั่งให้พักผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของตนตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือถูกสั่งพักการเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง แล้วมากระทำความผิดอีกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำสั่ง หรือ

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกระทำความผิดอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อส่วนรวม หรือต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือสิทธิของบุคคลใด

ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๑) ซึ่งกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีคำสั่งให้ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของตนพ้นจากหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งถูกสั่งให้พ้นจากหน้าที่นั้นจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ได้ไม่ว่ากับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลรายใดและเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้จนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งให้พ้นจากหน้าที่ ทั้งนี้ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประกอบกิจการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อไปได้เมื่อได้แต่งตั้งผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใหม่แล้ว

ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนชื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๒) ซึ่งกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งออกจากทะเบียน

ผู้ถูกเพิกถอนชื่อออกจากทะเบียนตามวรรคสามจะประกอบกิจการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อไปไม่ได้และจะขอขึ้นทะเบียนกับสำนักงานตามมาตรา ๓๘ ใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกเพิกถอนชื่อออกจากทะเบียนตามวรรคสามโดยอนุโลม

การสั่งของคณะกรรมการตามวรรคสองและวรรคสาม การสั่งให้ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพ้นจากหน้าที่ หรือการแต่งตั้งผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ประกอบการตามกฎหมายอื่นด้วย คณะกรรมการอาจเสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมหรือกำกับดูแลการประกอบการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เพื่อให้มีคำสั่งให้หยุดประกอบการ พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการหรือมาตรการอื่นใดทำนองเดียวกันตามกฎหมายอื่นนั้นก็ได้

การเสนอความเห็นของคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕
มาตรการส่งเสริม

มาตรา ๕๓ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอรับการส่งเสริมจากสำนักงานได้ดังต่อไปนี้

(๑) การช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาในการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลหรือการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) การอบรมและพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลหรือการดำเนินงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) การขอรับการส่งเสริมในเรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ และการให้การส่งเสริมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ ให้มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับใบรับรองจากสำนักงานมีสิทธิใช้หรือแสดงเครื่องหมายดังกล่าว

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ประสงค์จะมีสิทธิใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ยื่นคำขอรับใบรับรองต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

ในการพิจารณาคำขอตามวรรคสองให้สำนักงานประเมินผลการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบเมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วให้สำนักงานออกใบรับรองแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

ห้ามผู้ใดใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับใบรับรองจากสำนักงาน

ลักษณะและรายละเอียดของเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน การใช้หรือการแสดงเครื่องหมาย วิธีการประเมินผล การตรวจสอบมาตรฐาน อัตราค่าธรรมเนียมการประเมินผลหรือการตรวจสอบมาตรฐาน และการเพิกถอนเครื่องหมายมาตรฐานให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการเพิกถอนเครื่องหมายมาตรฐานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นคืนเครื่องหมายมาตรฐานให้แก่สำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอน

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

ส่วนที่ ๒
โทษปรับทางปกครอง

มาตรา ๕๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในการลงโทษปรับทางปกครอง ให้ผู้อำนวยการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น และในกรณีที่เห็นสมควร ผู้อำนวยการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือไม่แจ้งตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๒๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง เพิ่มขึ้นตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม หรือปฏิเสธคำขอโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพความพิการตามมาตรา ๔๓ วรรคสาม หรือไม่คืนเครื่องหมายตามมาตรา ๕๔ วรรคหก ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๒) มาตรา ๓๖ วรรคสี่ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่แจ้งข้อปฏิบัติตามมาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๖ (๒) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑ วรรคห้า ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๘

ส่วนที่ ๓
โทษอาญา

มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานแก่คณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ควบคุมข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ วรรคสอง หรือไม่จัดให้มีระบบความปลอดภัยตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง เพิ่มขึ้นตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(มาตรา ๖๒ ตัดออก)

มาตรา ๖๓ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ วรรคสาม หรือมาตรา ๕๑ วรรคสี่ หรือไม่สั่งพักหน้าที่ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่สั่งให้ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพ้นจากหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓/๑ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในระหว่างถูกสั่งพักหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือในระหว่างถูกสั่งให้พ้นจากหน้าที่โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๖๕ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อันไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อให้ผู้อื่นเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลทางสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามส่วนนี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดตามมาตรา ๖๐ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน ซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๔ อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ใช้บังคับให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนกับสำนักงานภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ และให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๔ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังเช่นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนจนกว่าสำนักงานจะมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียน

ในกรณีที่สำนักงานมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่เลิกกิจการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๑

(๒) การปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบทะเบียน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบแทนใบทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของการประกอบกิจการก็ได้

ความเห็นจาก คุณพัฒน์พงศ์ สุนทรกำจรพานิช

จากวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ทางอาจารย์ผู้บรรยายแจ้งว่า กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นที่ต้องจัดทำขึ้นด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ตามหลักสิทธิของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งควรมีผลเป็นกฎหมายที่เป็นรุปธรรม และเกี่ยวพันกับกฎหมายระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากในหลาย ๆ ประเทศได้มีกฎหมายในรูปแบบนี้มานานแล้ว แต่ประเทศเขาจะไม่ share ข้อมูลส่วนบุคคลกับประเทศเรา ถ้าหาว่าประเทศเราไม่มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งในหลาย ๆ ประเทศถือเป็นเรื่องสำคัญ ยกตัวอย่างเช่น ข้อมูลเกี่ยวข้องกับประวัติบุคคล ข้อมูลด้านการเงินของบุคคล เป็นต้น วัตถุประสงค์ของกฎหมาย มุ่งป้องกันสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล โดยจะมีเงื่อนไข การให้ " ความยิมยอม " ซึ่งจะมีในกฎหมาย อันนี้ผมอธิบายตามความเข้าใจสั้น ๆ นะครับ

ประเด็นในเนื้อหา ขอสรุปตามที่เข้าใจ

"ข้อมูลส่วนบุคคล" ถ้าเป็นแค่ ชื่อ และ นามสกุล ยังไม่ถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแค่ infomation ทั่วไป แต่หากว่ามีที่อยู่ที่ติดต่อได้ หรือมีเบอร์โทรศัพท์ ร่วมเข้าไปด้วย หรือมีข้อมูลเช่น การศึกษา หรือประวัติอื่น ๆ ย่อมเข้าข่ายข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายนี้ (ในประเด็นนี้ ก็ยังมีปัญหาที่ต้องตีความในกรณีที่เกี่ยวข้องกับ web และธุรกิจ online เช่น หากมี email แต่ไม่ปรากฏชื่อถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ ? , หรือเช่น มีเบอร์โทรศัพท์เพื่อยิง SMS แต่ไม่มีรายละเอียดเรื่องชื่อนามสกุล ฯลฯ จะเข้าข่ายข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่)

"ผู้ควบคุมข้อมูล" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม ควบคุมการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตาม พรบ นี้ (ตีความพื้น ๆ แต่ยังมีประเด็นปัญหาสำหรับ web หากเราทำระบบสมาชิก ให้ใส่ชื่อ นามสกุล เพศ การศึกษา ย่อมเข้าข่ายผู้ควบคุมข้อมูลทันที ปัญหาก็คือ การกรอกบนเว็บไม่ได้พิสูจน์ได้ว่า ที่เขากรอกนั้นเป็นของบุคคลนั้นจริงหรือไม่ ปัญหาปัจจุบันตัวอย่างเช่น ปลอมตัวเป็นดาราที่น่ารัก หรือ คนดัง เช่น ลูกสาวชูวิทย์ ไปเขียน Hi5 เขียน profile ทั้งหมดของตัวจริงไว้ ชื่อ นามสกุล เบอร์โทรที่อยู่ email ฯลฯ แต่ไม่ใช่เจ้าตัว จริง ข้อมูลที่เปิดเผยย่อมสุ่มเสี่ยงต่อการโดนร้องเรียน ว่าทำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผย โดยไม่ได้ยินยอม)

"คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล" รายละเอียดตามมาตรา 7 ถ้าว่าง่าย ๆ มีอำนาจคล้าย ๆ สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค เปรียบเทียบเอานะครับ และมีหน่วยงานเป็นสำนักงานเช่นกัน
หัวใจของกฎหมายนี้อยู่ที่มาตรา 15 ครับ

มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะเพิกถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้หากไม่มีกฎหมายหรือสัญญา

ใดจำกัดสิทธิในการเพิกถอนหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิปฏิเสธคำขอเพิกถอนความยินยอมนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปรากฏชื่อหรือสิ่งบอกลักษณะที่ทำให้รู้ตัวเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ทั้งนี้ ในกรณีที่การเพิกถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการเพิกถอนความยินยอมนั้น

ความหมายชัดเจนครับ แต่ในทางปฏิบัติมีปัญหาแน่ ๆ สำหรับธุรกิจ online เพราะ

มาตรา ๒๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทำการ**เก็บรวบรวม**ข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

.....

(๕) ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะ**ใช้ข้อมูล**ส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของตนไม่ได้ เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้ตามมาตรา ๒๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่เก็บรวบรวม

(๓) มีความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

จากปัญหาทางเทคนิคอย่างที่กล่าวไป

ประกาณแรก เราไม่รู้ตัวตนที่แท้จริงของเจ้าของข้อมูล

ประการที่สอง ความยินยอม **"ต้องเป็นหนังสือ"** ปัญหาคือ เราเป็นโลก online ไม่มีการทำหนังสือ จะมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ ? คำถามข้อนี้ผมถามไปก็ยังเป็นช่องโหว่ที่ไม่ชัดเจน ในทางปฏิบัติอาจจะเกิดปัญหาได้มากหากว่าไม่มีทางออกไว้

อันนี้เป็นเพียงบางประเด็นเท่านั้นยังมีอย่างอื่นอีกเยอะ แต่ไม่ใช่ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ดีโดยส่วนตัวผมก็ว่าดีแน่ ๆ เพราะเบื่อโดนโทรขายสินเชื่อแทบทุกวัน แต่ปัญหาจะไปตกในเวลาปฏิบัติจริงมากว่า ว่าอะไรเข้าข่ายไม่เข้าข่าย แล้วจะให้ภาคเอกชนทำอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น spam mail หรือ spam sms เข้าข่ายกรณีนี้ไหม MSN , email หรือ Account สื่อ Digital ที่ระบุตัวคน จะถือเป็นส่วนหนึ่งของ ข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ ? หากว่าเป็นได้ อยากให้ลองช่วยกันศึกษาดูนิดครับ อ้อ อย่าลืมนะครับ อันนี้ยังแค่ร่างยังเสนอให้ปรับแก้ได้ เพราะวัตถุประสงค์ของคณะร่างกฎหมายได้ประกาศให้ฟังชัดเจนว่า ไม่ต้องการให้กฎหมายออกมาเพื่อเพิ่มภาระแก่ภาคธุรกิจเกิดเหตุสมควรครับ ความเห็นเพิ่มเติมจะเป็นประโยชน์แก่ทั้งสาธารณชนและตัวธุรกิจครับ

บี

พัฒนพงศ์ สุนทรกำจรพานิช